

магалъ на всички нуждаещи се Самъ Христо Ботевъ е живѣлъ доста врѣме у него и тогава именно се запозналъ съ внучката му Венета, която послѣ взелъ за своя жена.

Още отъ 1862 година митрополитъ Панаретъ кореспондиралъ съ сърбския князь Михаилъ III по идеята за освобождението на България. Всички помощи, които славянскиятъ благотворителенъ комитетъ давалъ за подържането на българскитѣ доброволци въ Сърбия, сж били изпращани чрѣзъ митрополитъ Панаретъ. Между българитѣ въ Ромжния още къмъ 1840 година се бѣ появила идеята да се основе една обща каса подъ прѣдлогъ за помагане на бѣдни колонисти, а въ сжщностъ за удовлетворение на народнитѣ стремежи. Тая идея бѣ подета отъ В. Неновича и М. Кифаловъ, но останалитѣ българи не подкрѣпили инициативата на Неновича и Кифалова. Двадесетъ години по-послѣ, именно прѣзъ 1862 год., по инициативата на митрополитъ Панарета, бѣ основана въ Букурещъ „Българската добродѣтелна дружина“, която принесе грамадни услуги на нашитѣ еднородци въ Ромжния прѣзъ врѣме на тѣхното емигрантство и която и до днесъ продължава — чрѣзъ завѣщанитѣ капитали — да служи за просвѣтитѣ цѣли на отечеството ни. Първоначалната цѣль на тая дружина бѣ „да се подпомагатъ западнали българи, които не може да се прѣхранватъ“, а по-послѣ дружината е уредила български параклиси и училища въ Букурещъ. Слѣдъ освобождението тая дружина е подържала отъ лихвитѣ на капитала си български студенти въ чуждестранни учебни заведения, а прѣди десетина години внесе капитала си — 320,424 лв. и 40 ст. въ Бълг. Нар. Банка и го остави на министерството на просвѣщението за сжщата цѣль.

Когато прѣзъ 1867 год. се възобнови идеята да се освободи България съ помощта на Сърбия, въ Букурещъ се образува едно събрание отъ 70—80